

ธรรมะ: บุญญพลัง

พุทธอุทยานเกาะกลางน้ำบุญญพลัง จ.กาญจนบุรี

1 9 ๒ ๓ ๔ ๕ ๖

บทที่ 4 อัจฉริยะ

www.boonyapalang.com

บทที่ 4 ฮ่วย

มีหลายคนมาถามหาห่วย ถามว่าจะเอาไปทำอะไร เขาบอกว่า จะเอาไป “แทง” โห.....เอาไปแทง ไปโกรธ ไปแค้นอะไรกับมันหน้าหนา

บอกไป พวกเอาไปแทงผิด ผิดไปผิดมา เตี้ยวกี่แทงเอาลิ้นปีฉันท้าให้ ซวยตายซัก เรามันหลบไปหลบมาไม่ เก่งอย่างห่วย

เคยคุยเล่นๆ ไปด้วยอักษร จ.จ. พวกเอาไปแทง เจ็ด. เจ็ด. หวยออก สาม ศูนย์ มาโวยเรา อธิบายว่า จ.จ. นะ เป็นตัวย่อของ เจ็งกับเจียะ มันก็ไม่ยอม

มันถามตัวเลขไม่ได้ถามอักษร แหม...ถ้าต้องการเป็นตัวเลขก็ง่ายเลย จัง จ.จ. ย่อมาจาก จ้าม หจุน ใจ ไม่ใช่ เจ็ด เจ็ด พวกเข้าใจผิดเอง โทษฉันไม่ได้หรอก

ผีมาบอกว่า งวดนี้ สาม เจ็ด जानบอกลูกศิษย์ ไปซื้อหေး มีบ้านขายบ้าน มีรถขายรถ มีเมียก็ขาย ขายหมดแล้ว जान! เอาไปทุ่มซื้อห่วยให้รวยสะเด๋ดยาด

สาม เจ็ด โวย สาม เจ็ด जानรอยให้สะดือปลิ้นไปเลย หวยออก สอง หนึ่ง ใ้ผีเล่นกูชะแล้ว ผีบอกว่า เอ้า..... जानก็ต้องหัดคุณบ้างเซ่ หวยนะ เขามีไว้ใบ ไม่ได้มีไว้บอก

บอกตรงๆก็ผิดกฎสวรรค์เทวดากระที่บตาย นี่ก็ตายมาเป็นผี จะให้ตายจากผี ไป เป็นผีเพราะโดนตีนเทวดา อีกรึไง สาม เจ็ด คุณกันก็ได้ ยี่สิบเอ็ด

เรียกภาษาห่วยว่า สอง หนึ่ง ไซ้มาย जान....อีกผีบอกว่า งวดนี้ออก ห้า ห้า หวยออก ห้า ห้า ตรงเผง ก็ไม่ได้ เงินอีก ลูกศิษย์บอก ออกไปซื้อแล้วลืมนำกลับ

ผีถามว่า ก็ ห้า ห้า จะกลับไม่กลับมันก็ต้องถูกได้ตั้งค์ มันดินไปไหนไม่ได้ ที่กลับนะ ไม่ได้กลับตัวเลขกัน แต่ ลืมกลับไปซื้อ!

แต่คนก็ยังมาหามาถาม ด้วยเห็นว่าอยู่ป่า อยู่เขา คงได้ตัวเลขอะไรดีๆไฉฉันท้าจะคุยซักหน่อยเรื่องห่วย เรื่อง ตัวเลขนะ มันก็ไซ้เรื่อง

พวกเขาทั้งหลายไม่รู้หรือกว่า เรื่องหอย ฉันทะแมน นั่งกรรมฐาน ตัวเลขจี้ เห็นปาดขีดแหวน...มันลอยอยู่ เบื้องหน้าเอามือคว้าได้เลย

บอกไปไปก็รวยกันตายซัก ลูกแน่ๆ ตัวเลขที่เห็น แมนและตรงเผง จะเอาบน เอาล่าง เอาตรงกลางๆ ก็มีให้เห็น แต่ปัญหามันอยู่ที่กองสลากโน้น.....

มันออกหอยไม่แมน อย่างที่ฉันให้ ฉันนั่งเห็นตัวเลขทุกงวดแมนๆ ออกแน่ๆ ทุกที แต่ทางกองสลากออกหอย มาไม่เคยตรงตัวเลขอย่างที่ฉันเห็นเลย

ใครกันแน่ที่ไม่แมน ท่านลองคิดดู กองสลากออกหอยมั่วเอง ไม่เคยออกได้ตรงอย่างที่ฉันเห็นซักที โทษเขาไม่ได้ เพราะเขาไม่ได้นั่งหลับตาทำกรรมฐาน

จะได้ออกหอยได้แมนๆ อย่างที่ฉันเห็น บางคนไปกราบไหว้ บนบานเจ้าพ่อไทรใหญ่ บางคนก็ไปหาเจ้าแม่ตะเคียน หรือซากเรือๆ ที่ไม่รู้อิโหน่อิเหน่.....

ชุดไปชุดมา จนต้นไม้มันแผล็บ ยิ่งกว่าทาแลคเกอร์โดนกินแล้วกินอีกก็ไอ้หอยนะ มันใช้ชื่อว่า“สลากกินรวบ” มันแตกรวบไม่แบ่งให้ใครอยู่แล้ว

มีหนุ่มใหญ่ผู้หนึ่ง หน้าตาเซียวๆ ทราบว่าทำงานในโรงไม้หิน มาขอพรเจ้าแม่ตะเคียนทอง เจ้าพะคู่คุณ....เจ้าพ่อเจ้าแม่ที่นอนอยู่ในนี้

ขอหอยเจ๋งๆ ให้กับลูกข้างซังงวดเหือะ.....! ที่ให้มานะ กองสลากเขาออกผิดมาสิบกว่างวดแล้ว ลูกข้างหมดชุดแล้ว เหล้ายาปลาปิ้ง หัวหมูที่เคยนำมาถวาย ลูกข้างขอติดไว้ก่อน

วันนี้ลูกข้างขอถวายประทัดยักษ์ ระเบิดหิน ทีเอ็นที นะขอรับ ลูกข้างขอผูกไว้ตรงโคนต้นเลยนะ พรุ่งนี้ ถ้าผิดอีก ลูกข้างก็จะมาจุดชนวนแก้บนให้

ตุ้มเดียว ถอนทั้งยวงเลยนะจ๊ะ ถ้าถูก ลูกข้างก็ขอถวายไว้อย่างนั้น ไม่แก้บน สิบงวดจากนี้ไป ผิดงวดไหน ลูกข้างจุดแก้บนถวายงวดนั้นนะ เจ้าแมนะ!

แก้บนแบบนี้ เจ้าแม่ตะเคียนก็ก้มใจ พวกแก้บนแล้วเอาไปทำฟืนซะหลายตัน เจ้าแม่ยังคงมาขอหอยจากฉัน เพื่อนำไปให้พวกแก้บนเลยจะบอกให้!

มีพระอาจารย์อยู่ท่านหนึ่ง แก่พรรษาพอสมควร บวชมานาน ชาวบ้านขึ้นกับแก่มาก แก่ทนายห่วยแม่น มีคนเข้าหาเยอะ ไม่รู้แกไปเอาไปหาตัวเลขมาจากไหน

คนนั้นถูกคนนี้ถูก นำเงินมาให้พระอาจารย์คราวละมากๆ แก่ให้ห่วย 2 ตัว ออกตรงเผง ทุกที ทุกงวด แกรวยมาก เคยสั่งพิซซามาเลี้ยงฉันตอนเย็นๆ ฉันไม่เอา บอกว่ามันผิดศีล

แกจึงให้ศิษย์ งวดนั้นห่วยออกบน 11 ล่าง 22 แก่บอกว่า เห็นมะ....บอกไปให้ห่วย ไม่ใช่ให้เอาไปกิน ลูกศิษย์ก็เลย เออ... ออ ตามด้วย

ว่าแก่ให้แม่นจริง ชัดๆ ตรงตามพิซซ่า เราโง่เอง.....วันหนึ่ง ฉันเอาขยะไปเผา เห็นซองห่วยของท่านอาจารย์กองอยู่ใต้ถัง หยิบขึ้นมาฉีกดู จึงได้รู้ว่า.....

ท่านอาจารย์นักใบ้ห่วย แก่เขียนตัวเลขไว้ซองละ 5 ชุด เป็นตัวเลขชุดละ 2 ตัว มีหลายซอง ไม่ค่อยได้ซ้ำกัน ซองพวกนี้ คงเหลือมาจากงวดที่แล้ว

หลายซองก็ไม่เห็นว่าจะใกล้เคียงหรือ ออกตรงกับห่วยที่ออกเลยนี่แก่ใช้วิธี ให้ตัวเลขเป็นชุดๆ ประมาณ 20 ชุด วิธีนี้ยังไม่มันก็ต้องถูกซักคนนั่นแหละ

แกยังมีตัวกลับกันและตัวใกล้เคียงอีก....แก่หลอกชาวบ้าน อีกวิธีหนึ่งที่แก่ใช้ ดูว่าแม่นและปาฏิหาริย์มาก สามารถกลบเกลื่อนคนที่แทงผิดให้เข้าไปหาแกอีก

ก็คือ ในวันห่วยออก แก่เขียนห่วยตัวโดดๆ ประกันความแม่นของแก่ไว้ให้ชาวห่วยได้เห็น คนคอห่วยประมาณห้าหกสิบคนอยู่ในศาลา กำลังรอฟังห่วยออก

พอตัวเลขออกมา บางส่วนก็เฮ บางส่วนก็หน้ามึน กัดริมฝีปาก แต่ท่านจารย์ แก่มีวิธีแสบไว้แก่พวกผิดหวัง แก่บอกให้โยมคนหนึ่งปีนหลังศาลาขึ้นไปดูบน ซ้อยอดเสา

บนนั้นจะยืนยันความแม่นของแก่ พอโยมลูกศิษย์ปีนขึ้นไป ก็จะพบกับกระดาษพับไว้เล็กๆ ตรงซอกปลายเสา เมื่อนำลงมากางออกดู ก็จะเห็นตัวเลข 2 ตัว ตรงเผงกับห่วยที่ออก

แก่เขียนแยกไว้สองที่ ทั้งเลขบนและเลขล่าง บางทีแก่เขียนซุกไว้ตามต้นไม้ บางทีก็เขียนซุกไว้ตามเสาทุกอิ ไร ก็หาไม่เจอ แต่พอห่วยออก แทบไม่น่าเชื่อ

หอยที่แกะเขียนชุกไว้ตามที่ต่างๆ มันออกตรงตามที่แกะเขียนไว้ทุกงวด เป็นเลข 2 ตัวโตๆ ไม่มีเลขใดเอียง แกรมไม่ต้องกลับไปกลับมาให้เมื่อยตุ้ม

ทั้งเลขบนเลขล่าง ถูกต้องตรงเผ่ง ตามหอยออก ผู้คนต่างฮือฮา ต่างก็พากันมาทำบุญกับแกะเพื่อขอหอย ส่วนหนึ่งก็นำเงิน ไปสร้างโบสถ์

ส่วนหนึ่งเลี้ยงท้องเลี้ยงไส้ ความแม่นยำในหอยของแกะโด่งดังมาก แก้มักจะนั่งหลับตา ส่งซองให้กับผู้ที่มาร่วมบุญกับแกะ และแก้มักจะกำชับว่า

อย่าให้ใครรู้ อย่าให้ใครเห็น กรรมใครกรรมมัน หอยใครหอยมัน อย่าไปบอกใคร เดี่ยวตัวเลขเคลื่อน อย่างที่หลายคนเขาเป็นกัน แน่ะแกมีชู !

นี่เป็นที่มาของการรับประกันว่าแกะแม่นยำ หอยออกเมื่อไหร่ บอกที่ช้อนเบอร์ หอยที่แกะทำนายทายทักไว้ ถูกทั้งบนล่างเผ่งๆ ทุกงวด

ไอ้ที่ยังแทงผิด แกก็เทศนาไปตามวาระกรรมว่า เลขในชองมันเคลื่อน ต้องทำบุญกับแกะเพิ่ม ! ตอนหลัง แกต้องสึกกลางพรรษา

ไม่ใช่เพราะเจ้ามือหอยมากระต๊ပ် แต่เพราะแกะป่วยหนัก ต้องเข้าโรงพยาบาลผ่าตัด ปรากฏว่าหมอพากันถูกหอยกันเป็นแถว

แกะเป็นคนมีดวงทางหอยมากๆ ภายหลัง ฉันทเจกกระดาศที่แกะไขหอยไว้ แล้วนำมาช้อนเพื่อทายตัวเลขในวันหอยออก จึงรู้ว่า

ก่อนหอยออก แกนั่งเขียนหอยเกือบทุกตัว ตั้งแต่ 00-99 ช้อน ไว้ตามกุฏิ ตามโคนไม้ ตามศาลพระภูมิ ตามเส้า แล้วเขียนบันทึกไว้ในสมุด ว่าเลขไหนอยู่ตรงไหน

พอหอยออก เลขไหนอยู่ตรงไหนก็ดูบันทึก แม่งเฮ้ย! ยังไงมันก็ถูก มันก็แม่นยำ มันก็ตรง แก่ใช้วิธีง่ายๆ นี้ หลอกชาวบ้าน เอาความเป็นสงฆ์บังตาใครต่อใคร

เวลาหากินก็เขียนให้คนละ 5 ชุด 1 ใน 20 คน มันก็ต้องถูกซัวร์ๆ นั่นแหละวะ ! แล้วคนมากันเป็นร้อย ก็เลยมีคนถูกกันหลายคน

จารย์แกก็เลยตั้ง ตั้งด้วยวิธีซั่วๆ หลอกหากินกับชาวบ้าน เพราะหน้าตาและท่าทางของจารย์แก เป็นพิมพ์นิยม ดุ้ยงกะถาซีแกๆ เคี้ยวหมากจ๊ีบๆ

พวกเอาซี้หมากไปห้อยคอเป็นแถว แถมเขียนตัวถูกไว้ก่อนหวายออก พิสูจน์กันเห็นๆ จะๆ อิก โอ.....งานแกรวยซี้บหาย !

หวายมันเป็นเรื่องความหวังของคนจนๆ ฉันทเจอคนรวยๆ คือ รวยมาแต่ดั้งเดิม ยังไม่เคยเห็นใครพวกนี้จะบ้ำหาย หรือแม้แต่จะซื้อหวาย

เคยถาม เขาบอกว่า ไม่รู้ ซื่อให้เสียวะตั้งค้ไปทำไม เป็นการลงทุนของคนโง่ เปอร์เซนต์ของการถูกมีไม่ถึง 1 เปอร์เซนต์ ถ้าห้าสิบ ห้าสิบ ก็ยังพอจะมีโอกาสลงทุน

นี่ 1 ต่อร้อย 1 ต่อพัน ลงทุน ไปก็บ้ำแล้ว ...เขาว่ากันอย่างนั้นนะ ! คนมีปัญหาหากิน ไม่ซื้อหวาย มีแต่คนจนๆ บ้ำๆ ที่ซื้อหวาย

พระให้หวาย เป็นพระเส็งเคร็ง เป็นแคโคล้นห่มเหลือง พวกนี้บ้ำหวายเป็นเครื่องมือหากิน ไม่ใช่บ้ำหวายเพราะสงสาร บางองค์ ท่านรู้จริง รู้อนาคต

บอกได้หมดทั้ง 6 ตัว มีการพิสูจน์กันมาแล้ว ฉันทนี้ตัวจับผิดคนอยู่แล้ว ยังต้องเชื่อเลย แต่ไม่เห็นว่าคุณจะบอกใคร แคให้รู้ว่ามี

จริงและทำได้ เป็นแค่ของเล่นชิ้นหนึ่ง ด้านทิพยจักษุญาณ พวกคอหวายบอกว่า ท่านนะมันโง่ รู้หวาย เสือกไม่ซื้อหวาย ไม่รู้จะควายยังงี้แล้ว !

ท่านบอกว่า เคยให้เด็กมันไปซื่อ แล้วมันเสือกผิด ถ้าไม่ซื่อนี้ทายถูก รู้หมดทุกตัว ท่านก็เลยต้องเป็นไอ้โง่ในสายตาคอหวาย

ท่านบอกว่า ถ้าอยากถูกหวาย ต้องพยายามทำกุศล กุศลที่จะทำให้ถูกหวาย คือกุศลที่เป็นสาธารณะ ไม่ได้เจาะจงทำเพื่อผู้ใด

จะอะไรก็ได้ ร่วมทำเข้าไปหะอะ! มีเงินก็เอาเงินเข้าไปร่วม มีแรงก็เอาแรงเข้าไปร่วม มีทั้งเงินมีทั้งแรง ก็ส่งเข้าไป ร่วมให้หมด

ตามกำลังตามหน้าที่ การทำทานช่วยเหลือ โดยไม่เจาะจงให้ใคร ช่วยไม่หวังสิ่งใดๆ ตอบแทน เป็นการเอาตัวเอาใจเข้าไปทำ

เป็นการสละ เป็นการเนื่องด้วยเอาออก อย่างนี้ ผลของมันจะเป็นคนถูกหวย เป็นคนโชคดี ได้ทรัพย์ ได้ลาภมาโดยไม่คาดฝัน

เป็นคนที่กำลังทางภษณะให้บุญได้หล่นใส่ เราต้องเริ่มทำทานตั้งแต่วันนี้ แต่อย่าทำทานเพื่อให้ถูกหวย ตั้งจิตอย่างนั้นมันไม่ใช่ทาน มันเป็นแดก

เมื่อแดกมันแค่อิ่ม แล้วก็ขี้ ไม่มีอะไรในแดกนั้น แต่ถ้าเป็นทาน เช่น การทำสังฆทาน ในพุทธศาสนาก็เป็นปัจจัยเป็นแรงกรรมให้ถูกหวย

การร่วมสร้างวิหารทาน เช่น องค์พระ สะพาน แท็งก์น้ำ เรือ โบสถ์ ศาลา ฯลฯ เพื่อสาธารณะส่วนกลาง นี้ก็เป็นเหตุให้ถูกหวย รวยรางวัล

ที่ท่านยังไม่ถูกหวยเมื่อซื้อหวย เพราะยังไม่เคยทำหรือไม่ได้ทำมาแต่ก่อนเก่า หากได้ทำแล้ว ผลก็อาจจะยังมาไม่ถึง หากถึงแล้ว

อาจจะเป็นผลในด้านอื่นที่ท่านสมหวัง จงเริ่มทำซะตั้งแต่วันนี้ และก็จงยอมรับมันด้วยว่า แม้จะแทงไปเท่าไรมันก็หมดตูดไปเท่านั้น

มันเป็นความใฝ่ฝันลมๆ แล้งๆ ของซากที่หิวโหย เราเล่นหวยเพื่อความสนุก ไม่เป็นไร ไม่เดือดร้อน แต่จะเอาเป็นเอาตาย ทิ้งงานทิ้งการ

เสาะแสวงหาตัวเลขจากที่นั่นจากที่นี่ จากจารย์นั้น จากจารย์นี้ ท่านบ้าแล้ว นักพนันบอลมีสองฟาก มีฟากนูนกะฟากนี้ ให้ได้แทงกัน

ผิดกับถูก 1 ต่อ 1 มีเงื่อนไขความสามารถและสถิติของแต่ละฝ่าย แทงถูกมั่ง ผิดมั่ง มันยังกินฟรีๆ ซะหมดตูด หนึ่งต่อหนึ่งยังตูดบาน

แล้วหนึ่งต่อร้อย หนึ่งต่อพัน จะไปเหลืออะไรไว้ให้ชู้ ถ้าคิดไม่ได้ มันก็บ้า ก็โง่ เต็มทนของความเป็นมนุษย์แล้ว ถ้าพอใจที่จะบ้าและโง่

เห็นว่าเป็นความสุข ก็ทำไป แสวงหาไป ตูตบานไป สุขทุกข์เราเป็นผู้รับ ไข้ใครอื่น จะไข้ใคร! ถ้าใจมันรักที่จะ
 แหวง คำว่าหวนนี้มีที่มาของตัวอักษร

ที่จริงมันไม่ได้อ่านว่า หวย หรือ หวนนี่เป็น การประชุมเป็นการชุมนุมของตัวย่อ ตัวหอหีบ ตัวอแหวน ตัว
 ยอัยักษ์ มันต่างคนต่างตัว

ไม่รู้ใครผู้ใดจับมั่วๆ แล้วเรียกกันว่า “หวย” ตัว “ห” ย่อมาจาก หดหู่ ห่อเหี่ยว หิวโหย หุนหัน ตัว “ว”
 ย่อมาจาก วุ่นวาย วายวอด วอดวาย วิตวิวาย

ตัว “ย” ย่อมาจาก ย่อยยับ ยับเยิน ย่ำแย่ หย่อนยาน เมื่อเอาตัวย่อมารวมกัน มันก็เป็นเครื่องมือ ศูนย์รวม
 ของความซบหาย วาย ปวง อย่างใหญ่หลวง

ใครเอาไปใช้ ก็ต้องติดเชื้อ หดหู่ วุ่นวาย ย่อยยับ ห่อเหี่ยว วายวอด ยับเยิน หิวโหย วอดวาย ย่ำแย่ หุนหัน
 วิตวิวาย หย่อนยาน

เป็นไง รู้จักหวนกันรึยัง มันน่าจะเอาไปแหงมัย ไอ้เนี่ย ! มันเป็นที่ประชุมรวมกันของความชวย แล้วเราจะ
 ช่วยกันไปแหงมันอีก

พวกบ้าหวนนี่ เหมือนผีเข้า มันเฝ้ามันคอยที่จะตีเป็นหวน วันนั้นฉันตด มันก็ไปตีเป็นแปด มีวันหนึ่งชี้แตก มัน
 ก็ตีกัน แปด แปด หนึ่ง

ไอ้แปดนะ คงเป็นเสียงลม ไอ้หนึ่งนะคงเป็นชี้ วันดีคืนดี มันเห็นฉันเดิน มันเอาไปตีเป็น ศูนย์ หนึ่ง ศูนย์ แค
 สบงเก่ามันบางเห็นแสง

มันเอาตัวเลขมาจากไหน ฉันสงสัย ฉันเดินลงเรือ ก้าวเท้าผิด หล่นหัวทิม มันไม่ยอมเข้ามาช่วย บอกว่าฉัน
 แกล้งไปหวน เก้า ศูนย์

หัวฉันปูด เอามือลูบ มันบอกว่า นั่นไง ห้า ห้า ลุกขึ้นมาผ่าเปิดตูด มันตีกัน ศูนย์ เจ็ด ศูนย์ เอากะมัน ! เราซื้อ
 หวนเพื่อหวังถูก เมื่อไม่ถูก

ไม่เป็นไร เราซื้อใหม่ เราหวังอะไรกับใครๆ พอไม่ได้ ทำไมเราจึงโกรธเราโกรธเพราะไม่ได้ตั้งใจ เมื่อซื้อหวนไม่
 ถูก ไม่ได้ตั้งใจ

ทำไมไม่เป็นไรซื้ออีกได้ไหมใจไม่โกรธ ความดีที่มีต่อกัน พอไม่ได้ตั้งใจ ทำไมถึงโกรธ ซื้อห่วยไม่ได้ตั้งใจ ซื้อไปหมดตูดไป

ไม่เป็นไร ไม่โทษใคร ไม่มีโกรธ ซื้อใหม่โดนใหม่ ก็ไม่โกรธ โทษไม่ได้ ใจมันอยาก มีนิทานเรื่องหนึ่ง จะเล่าให้ฟัง เป็นเรื่องหนุกๆ ชื่อเรื่องว่า “ทนายผิด”

คุณยายคนหนึ่งแกอยู่บ้านเลี้ยงหลานชาย มีโจรหมู่หนึ่ง เรียกว่า ไอ้โจรห้าร้อยขึ้นมาปล้นมันจับคุณยายผูกติดไว้กับเสา ค้นหาทรัพย์ไปได้ พอสมควร

ไอ้โจรกลุ่มนี้มันมีคติความเชื่อว่า เมื่อเกิดการปล้น ถ้าเจ้าทรัพย์เป็นชายก็ต้องฆ่าทิ้ง ถ้าเป็นหญิง ก็ต้องข่มขืน แต่นี้เป็นแค่หญิงแก่ๆ จะทำยังไงดี

ลูกน้องก็พากันอึดออด บอกว่า อาจพากันท้องเสีย เพราะเจ้าทรัพย์นมหมดอายุ หัวหน้ายอมเสียกฐนไม่ได้ บอกว่าให้ข่มขืนแก่เท่าอายุ

ยายนี่น่าจะซุกแปดสิบ เอ้า ลุย....! คุณยายแกแปดสิบ เจอพวกโจรข่มขืนใจไปแปดสิบครึ่ง ช่างโหดร้าย สมเป็นเผ่าพันธุ์โจร

ข่มขืนเสร็จพวกมันเก็บของจะลาจาก คุณยายตะโกนออกไปบอกหัวหน้าโจรว่า ไอ้โจรชั่วแกมันทนายผิด ข้าเพิ่งจะเจ็ดสิบ พวกเอ็งข่มขืนเกินสิบ ให้กลับมาข่มขืนชดใช้ !

